

GÜVENLİĞE GİDEN GERÇEK YOL: BARIŞ İÇİNDE YANYANA YAŞAMA VE SILAHSIZLANMA

GİRİŞ : İçinde yaşadığımız çağın ve özellikle II. Dünya Savaşı'nın acı deneylerinin öğrettiği en önemli ders, insanlığın geleceğinin, silahsızlanmaya sıkı sıkıya bağlı olduğunu. Günümüzde silah teknolojisindeki çoklu gelişmeler, insanlığı ya silahsızlanma ya da topluca ölmeye ikilemi ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Yalnızca II. Dünya savaşında 50 milyon insan ölmüş, 90 milyon insan sakat kalmış ve yaralanmış, 4.000 milyar dolar maddi ve ölçülenmeyecek kadar nanevi zarar, savaşın bilançosu olmuştur. II. Dünya savaşı yalnızca ölü ve yaralı sayısı bakımından değil, silahların en öldürücülerinin, en tahrif-kârlarının kullanıldığı ilk savaş olması bakımından da tarihe kara bir sayfa olarak geçmiştir.

Savaş, başta Sovyet halkları olnak üzere, Avrupa'nın tüm anti-faşist güçlerinin kararlı savaşını sonucu sonlandırılmış, sonuç, emperyalizm ve faşizm için tarihsel bir yenilgi olmuştu. Bundan sonra dünya ve Avrupa'nın yüzü büyük değişiklikler geçirdi. Her şeyden önce sosyalizm bir dünya sistemi haline geldi, pek çok halk sosyalizme yöneldi. Kapitalist ülkelerde işçi sınıfı hareketi ve demokrasi cephesi genişledi, güçlendi. Ulusal kurtuluş hareketleri atılım kazanarak, eski sömürge sistemi bütünüyle çöktü. Kisacası, barıştan, demokrasiden, ilerleneden, bağınsızlıktan yana güçler konularını pekiştirdiler.

Böylesi bir ortanda emperyalizm elbetteki saldırgan emellerinden vazgeçmemiştir ama eskisi gibi de pervasızca davranamamıştır. İşte bu koşullarda emperyalizm, silahlanna yarışının "dehset dengesi" ne dayalı yeni bir strateji geliştirdi. Baş nimarı ABD emperyalizm olan ve 1949'da NATO'nun kuruluşunda somutlanan bu dönemin, "soğuk savaş" dönemi olarak anılmaktadır. Soğuk savaş döneminin ana özelliklerini şöyle sıralayabiliriz :

1. Kaba anti-komünizm ve anti-sovyetizm,
2. Savaş kısırtıcılığı,
3. Akıl almaz boyutlara vardırılan silahlanna yarışı.

1. ANTI-KOMÜNZM, ANTI-SOVYETİZM: 1950'lerde özellikle doruk noktasına ABD'de varan Anti-komünizm, anti-sovyetizm, 10 yıl boyunca tüm barbarlığıyla, tüm canavarlığıyla sürdürülüdü. Mc Carthy dönemi diye de anılan bu yıllarda, ABD halkına en büyük düşman olarak "komünizm canavarı", "sovjet tehdidi", "sovjet istilası" gösterildi. Resmi ve yarı resmi tüm propaganda araçları yayınlarını yalnızca bu konuya ayırmışlardır. İş öyle boyutlara vardırıldı ki, ABD halkı, her sabah "Sovyetlerin başlatacağı bir atom savaşı" ile uyannayı bekler oldu. Böylece, birakin ilerici ya da sosyalist olmayı, tarafsız oldukları için binlerce kişi koşturuldu, işlerinden atıldı, hapislere tıkıldı. Bu dönemin en trajik örneklerinden birisi kuşkusuz "Rosenbergler Olayı"dır. Karı-koca Rosenbergler, Sovyetler Birliği'ne atom bombasının sırlarını verdikleri iddiası ile elektrikli sandalyede idam edildiler.

Anti-komünizm, anti-sovyetizm çılgınlığının esas anacını söyleyebiliriz:

- Sosyalizmin kazanımlarını gözden gizlenek,
- Kapitalist ülkelerde savaş sonrası yükselen barış, demokrasi ve sosyalizm hareketini ezmek,
- Kendi ekonomik bunalımlarını aşmak üzere kısırtıldığı silahlanna yarışını haklı göstermek.

2. SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞI: "Soğuk Savaş" stratejisi emperyalizmin bir adım gerilmesi denkliği ana, sıcak savaşlar çıkartmaktan da alıyonuyordu kuşkusuz. Aksine mümkün olan yerlerde anlaşmazlık konuları yaratmak, savaş ocakları yaknak emperyalizmin doğasına uygun girişimlerdi. Daha NATO kurulurken ana görevi ABD eski Dışişleri Bakanı J.F. Dulles tarafından "ABD'nin dünya jandarmalığını yapmak" olarak belirlenmişti.

ABD, gerek NATO aracılığıyla gerekse bizzat, sürekli savaş kışkırtıcılığı yapmıştır. Dünyanın çeşitli yerlerinde 115 silahlı provakasyon gerçekleştirmiştir. Kore, Vietnam, Orta-Dogu, Türkiye-Yunanistan, Kıbrıs, Küba olayları bunlara sadece birer örnektir. ABD Küba olaylarında o denli ileri gitmiştir ki, Küba'nın Domuzlar Körfezi'ne yaptığı bir çıkartmaya neredeyse III. Dünya savaşının çıkışmasına neden oluyordu.

Soğuk savaş dönemi ve bu dönende kışkırtılan savaşlarda (Kore, Vietnam) emperyalizm, bunalımlarını aşınaktır önlenme ölçüde başarı gösterdi. Büylesi girişimlerle emperyalizm geçici de olsa refah döneminini sağlayabilecektiydi.

3. SILAHLANMA YARISI: Soğuk savaş döneminin belki de en akıl almaz, en korkunç yönü, silahlanna yarısıdır. Emperyalizm 30 yıldır, silahlanna yarışını haklı çıkarmak amacıyla "karşılıklı silah üstünlüğü ilkesine dayalı bir çadırma politikası" uydurmuştur. Bu politikaya göre insanlığın güvenliği bir yanda NATO'da, bir yandan Varşova Paktı'nda odaklanan bir silah dengesi ile sağlanabilirmiştir! Bu iddianın ne denli sağlam ve akıl dışı olduğunu anlanak için silahlanna yarışının boyutlarına bakmak yeterlidir.

SİLAHLANMA YARISI İNSANLIĞA İMEYE HAZIRLATMADIR?

- Bugün silahlanna için dünyada, yılda yaklaşık 450 milyar dolar harcanmaktadır.
- Bu para aynı yıl içinde sağlık, eğitim ve konut alanlarına yapılan harcanaların toplanmasına eşittir.
- BM Uzmanlarının saptanalarına göre askeri harcanalardan sadece % 20 oranında yapılacak bir indirim, az gelişmiş ülkelerin ivedi gereksinimini karşılamaya yeterlidir.
- 1978 yılında her 5 bilin adamından biri askeri anaçları gerçekleştirmek için çalışmaktadır.
- 1972'de silahlanmaya ayrılan fonlar, az gelişmiş ülkelere verilen toplam ekonomik yardımın 30 katı kadardır.
- Bir tank taburunun manevralarına ayrılan para ile 28 tane çocuk bahçesi açılabilir.
- Bir adet B-1 bombardıman uçağı 80 milyon dolardır. Bu parayla 15 hastane açılabilir.
- Bir uçak genisi 900 milyon dolardır. Bununla 90 bin aile konut sahibi olabilir.
- Bir atış rampası ile 37.000 üniversite öğrencisinin 1 yıllık nasrafları karşılanabilir.
- Ve bugün dünyada varolan nükleer cephaneliklerde Hiroşima'ya atılan atom bombasından 1 milyon 300 bin kat daha güçlü silahlar bulunmaktadır.

SİLAHLANMA YARISI İLE ÜSTÜNLÜK SAĞLAMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR:

Günümüzde bilinsel-teknolojik devrinin varlığı düzey, silahlanna yarışı ni sonu olmayan bir yarış haline getirmiştir. Günümüzde herhangi bir buluşın tek bir ülke sınırları içinde kalması nünkün değildir. Bu da bulunan her yeni silaha karşı daha gelişmiş yeni bir silah bulumiasının naddi temelini oluşturmaktadır. Yani silahlanna yarısı ile hiçbir ülkenin üstünlük sağlanması olanaklı değildir.

SİLAHLANMA YARISI EKONOMİLER İÇİN BİR YIKIMDIR:

Silahlanna ayrılan fonlar, insanlığın gelişmesi yolunda kullanılabilecek fonlardan çalılmıştır. Çünkü bu alana yapılan tüm yatırımlar, doğal kaynakların, iş saatlerinin, insan enerjinin, vs. nin boş harcanması denektedir. Silahlanna ayrılan her kuruş, üretimin sürecinden bir daha dönenek üzere ayrılnaktadır. Milyonlarca ton demir, çelik, petrol ürünü, vb. heba olnakta, insanların daha mutlu, daha iyi yaşaması için kullanı-

labilerecekken, iş sanlığı yok etmek için harcannmaktadır. Bu nedenlerden dolayı silahlanna yarışı, enflasyonu tırmadıran bir faaliyettir.

Böylesi bir yarışın sosyalist ülkeler ekonomisi için nasıl bir yıkım olduğunu tahmin etmek zor değildir. Sosyalist sisten silahlannaya zorlanmaktadır. Çünkü emperyalizm, hergün daha öldürücü, daha tahrifkar silahlar icat etmekte ve bunları başta sosyalist sisten olnak üzere, dünya halklarına karşı kullanmaya hazırlanmaktadır.

Silahlanna yarışından emperyalist ve kapitalist ülke halkları da büyük zarar görürler. Onlar hergün şu gerçekin daha fazla farkına varırlar: Silahlannaya ayrılan fonlar, onların en temel gereksinimlerine ayrılan fonların azaltılmasıyla mümkün oluyor. Yani her yeni silah sofralarından alınan ekmeğin karşılığı üretiliyor. O halde silahlanna yarışından kimler yararlanıyor?

SİLAHLANNA YARISINDAN, SİLAH TEKELLERİNİN ÇIKARI VARDIR:

Bu akıl almaz yarış, emperyalist sistemin varlığının bir sonucudur. Bu sistem içinde silah satışını büyük bir kâr kaynağı ve aynı zamanda erkeklere kerune aracı olarak görev bir avuç silah tekeli, militarist kesim ve politikacı tehlikenin ana kaynağıdır. Dugün pek çok emperyalist tekel, kapitalizmin kendi doğasından kaynaklanan ekonomik krizlerin yıkıcı etkisinden kurtulmak ve daha çok kâr elde etmek üzere, yatırımlarını silah sanayiine kaydırmaktadır. Bu sanayinin pazarlarını yaratmak amacıyla, anlaşmazlık konuları ve savaşlar çıkartılmasına silah tekellerini doğrudan rolleri vardır. Silah satışı çerçevesinde oluşan bağınlılık ilişkileri, az ve orta gelişmiş kapitalist ülkelerin emperyalizme bağınlılığının temel biçimlerinden biridir. Silah tekelleri, bağınlı ülkelerin sivunma bütçelerinin oluşturulmasında en önenli rolü oynarlar. Emperyalist ülkelerden alınan kredilerin büyük bir çoğunluğu, silah alanında kullanılması koşuluyla verilmektedir. Silah alımına ayrılan fonlar, az gelişmiş ülkelerin gelişmesi öündeki en büyük engeldir.

Tüm kapitalist dünyada, top ları yaşamının her alanının militaristeştirilmesi, sürekli savaş psikozu yaratılması, anti-komünizm ve anti-soyvetizm propagandasına hız verilmesi, silah tekellerinin politikasının bir ürünüdür. Son günlerde ABD'de alınan bir karar uyarınca 18 yaşını doldurmuş kadın-erkek tüm vatandaşların askere alınmaları buna bir örnektir.

Tüm bu nedenlerden dolayı bugün başta silah tekellerine karşı savaşım, barış için savaşının ana çizgisi haline gelmiştir.

SOĞUK SAVAŞA KARŞI DETANT POLİTİKASI:

Emperyalist sistemin, güvenliği silahlanna yarısında görev bu insanlık düşmanı politikasına karşı, sosyalist sisten güvenliği, daha akılçi ve daha insancıl bir temele oturtuyordu. Bu yol, toplumsal sistemleri farklı ülkelerin barış içinde yanyana yaşamaları ve bunun güvencesi olarak da, genel ve tan bir silahsızlanmaya gidişiydi. Kısa adıyla detant (yumuşana) adıyla anılan bu politika, başta Sovyetler Birliği olnak üzere sosyalist sistemin ve dünya barış güçlerinin ordicilik çabaları ile yasağa geçirildi. Ve 70'li yılların başında soğuk savaş stratejisinin yeri aldı. Bu stratejinin ana belgesi: "Güvenliğe giden gerçek yol, silahsızlanmadan geçer" idi.

DETANT POLİTİKASI İN ANA İLKLERİ NELERDİR ?

"Gerilimlerin yarasatılması ya da kısaca yuruşana, soğuk savaş döneminin yarattığı sürekli gerililik ve savaş psikozuna karşı, karşılıklı ilişkilerde bir yuruşana, karşılıklı anlaşmazlık konularının zor yoluyla, ya da tehdit ve şantajla değil, barışçı yoldan, görüşme sırasında çözülmesi, karşılıklı güven ve diğerinin neşru haklarına saygıyi içeren bir sürecin günümüzdeki adıdır. Yuruşana sürecinin iki ana bileşeni vardır: Bunlardan

.../...

birincisi şu unsurlardan oluşmaktadır:

- Halkların egemenliğini ve bağımsızlığını, devletlerin toprak bütünlüğünü, özgürlük ve ilerleneden yana savaşlarını savunmak,
- Ülkelerin içstiliği ilkesini kabul ederek, uluslararası içişlerine karışılmasın i ölenek,
- Toplumsal sistemleri farklı olan ülkelerin barış içinde yanyana yaşamasını sağlamak.

Elbette bu ülkelerin yaşama geçirilmesi, dünyanın her yanında emperyalizme, faşizme, tekellere, sömürgeciligin ve ırkçılığın her biçimine, militarisne karşı verilecek savaşının başarısına sıkı sıkıya bağlıdır.

Yumuşama sürecinin en az birincisi kadar önemli ikinci bileşeni ise, bu ülkeler çerçevesinde geliştirilerek ekonomik, politik, bilimsel-teknolojik, kültürel, vb. çeşitli işbirliği ilişkileridir. Bu yolda atılan önemli adımların başlıcaları: Nükleer silahların havada, suda ve yerüstünde denemesinin yasaklanması anlaşması, SALT I ve II, Nükleer savaşı önleme konusundaki ABD-Sovyet anlaşması ve en önemlisi de 1975 yılında Helsinki'de toplanan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ile onun Sonuç belgesidir. Özellikle Helsinki Nihai Senedi, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 33 Avrupa ülkesi tarafından imzalanan ve barış içinde yanyana yaşama ilkesinin en önemli kazanımı olmuştur.

Bunlara ek olarak, sosyalist ülkelerle kapitalist ülkeler arasında gerçekleştirilen kültürel işbirliği anlaşmaları, halkın birbirlerini daha iyi tanımlarına ve dünya barışının korunmasına katkıda bulunmaktadır.

DETANT SÜRECİ NASIL GELİŞTİ VE DÜNYA DEVİRİM SÜRECİNİN ETKİLERİ NASIL OLDU

1960'lara kadar bütün şiddetıyla sürdürülən soğuk savaş, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemin ve dünya barış güçlerinin ardıcıl çabaları sonucu etkisini yitirmeye başlamıştı. İlk önceleri emperyalist ülkeler, sosyalist ülkelerle ilişki kurmaya yanaşadılar. Ana sosyalist sistemin ve esas olarak Sovyetler Birliği'nin ekonomik, politik, askersel gücünün büyütmesi, ve başta askersel alanda olmak üzere karşılıklı güç den gesinin kurulmasıyla, devletler arası ilişkiler yeni bir evreye girdi. 1960'lı yıllarda başlayan bu evre, yalnızca sosyalist ülkelerin değil, aynı zamanda gerçekçi bazı kapitalist çevrelerin de yumuşama sürecinin nantıkı ve mürkün olan tek yol olduğunu kavranaları ile derinleşebildi. Yumuşamanın derinleşmesi, elbetteki emperyalizmin saldırgan özünün değişğini göstermez. Aksine çağınızda emperyalizm yeni türden uluslararası ilişkileri kabule zorluyor.

Yumuşama süreci, bazı kapitalist çevrelerinin söylediği gibi yalnızca sosyalist sisten lehine gelişen bir süreç değildir. Bazı "sol" çevrelerin iddia ettiği gibi, sınıf savaşından vazgeçilmesi ya da sosyalist ideoloji ile burjuva ideolojisi arasındaki bir yumuşama da değildir. Detant devletler arasında, halkın arasındaki ilişkilerde bir yumuşamayı içerir. Bunun tersi, topluların gelişme yasasına aykırı birşey olurdu. Çünkü, sömürünün olduğu bir yerde, ezilen sömürulen sınıfların buna karşı savaşları kaçınılmazdır. Kısacası yumuşama süreci, hem sosyalist, hem kapitalist hem de geri kalmış ülke halkın lehine ana emperializmın aleyhine gelişmektedir. Aynı zamanda sınıf savaşının önünde yeni ufuklar, yeni olanaklar da açmıştır.

Detant sürecinin derinleştiği yıllarda, sosyalist ülkelerin ekonomik ve toplumsal gelişmesi dev adımlarla ilerlemiştir, sosyalizm kuruculuğunda büyük dönüşümler gerçekleştirilmüştür. Örneğin sosyalist ülkelerde sanayi artışı 11,5 kat olurken, bu artış kapitalist ülkelerde yalnızca 3,4 kat olarak gerçekleşebilmiştir. Bunun temel nedeni elbette, sosyalist ekonominin planlı gelişini buna karşılık kapitalizmin derinleşen bunalıdır.

Sosyalist ülkelerde buna bir de, sürekli savaş tehlikesinin azalması ile silahlannaya ayrılan fonlardan, toplumun gelişmesi yolundaki fonlara aktarma yapılması ve yürüşüma yıllarında kapitalist ülkelerle geliştirilen ticari, bilimsel-teknolojik, vb. ilişkilerin olurlu etkisini eklenek gerekir.

Yine bu yıllarda, ulusal kurtuluş savaşları yeni bir içerik kazanmıştır. Pek çok halk, sönürgeciliğin zincirini kırdıktan sonra, eskisinden çok daha fazla sosyalizme yönelmiştir. İlk olarak Lenin döneminde formüle edilen "kapitalist olmayan yol"un detant yıllarda daha çok seçilmesinin temel nedeni şudur: Sosyalist ülkelerde gerçekleştirilen sosya-politik dönüşümler, sosyalizm kuruculuğunda kazanılan başarılar, kurtuluş savaşı veren halkların ve onların önderlerinin sosyalizmden esinlenmelerine olanak verecek biçimde gözler önüne serilmiştir. Son yıllarda Angola'da, Güney Yemen'de, Etiyopya'da, son olarak Afganistan'da gelişme yolu olarak seçilen "kapitalist olmayan yol"un başarısı, sosyalist sisteme kuracakları, politik, ekonomik, vb. benzeri bağların sağlanmasıına bağlıdır.

Detant yıllarda, kapitalist ülkelerdeki sınıf savaşları ve demokrasi haraketleri de atılım kazanmıştır. İspanya'da, Portekiz'de, Yunanistan'da faşist diktatörlükler yıkılmıştır. Çeşitli ülkelerde demokrasi cepheleri genişleniş ve güçlendirilmiştir. Bunun temel nedeni, sosyalist ülkelerde gerçekleştirilen sosya-politik dönüşümlerin bu ülke işçi sınıfını ve emekçi yığınlarını esinlendirmesi ve buna bağlı olarak da egenen sınıfların bazı ödünlere vermek zorunda kalmasıdır.

Özetlersek, detant, dünya devrinin sürecinin olanaklı olan en iyi koşullarda gelişmesine yardım etti. Detant yıllarda, emperyalizmin ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunda yürüyen halkın içişlerine en kaba ve açık biçimde müdahalesi önlenememiştir. Proletarya enternasyonalizminin daha etkili ve daha yaygın bir biçimde yaşama geçirilmesi olanaklı oldu. Emperyalizmin anti-korünüz ve anti-sovyetizm politikası ile gözlerden saklamak istediği sosyalizm kazanımları, dünya halkın öne serildi. Yani ideolojik-politik mücadelede, sosyalizm yeni olanaklara kavuştu.

Detant süreci, aynı zamanda emperyalist ülkelerin silahlannan eğilimlerini de belli ölçüde engelledi. Bu da emperyalizmin iç çelişkilerinin keskinleşmesine yardımcı oldu.

DETAİT SÜRECİNİ GERİ DÖNÜMEZ BİR SÜREÇ HALINE GETİRDİKLİZ:

Geçtiğiniz 10 yıl içinde detant sürecinin kazanımları, başarılar, günümüzün gerçeklerini görevinizi engellenez. Bugün başta ADD emperyalizmi olnak üzere çeşitli militarist çevreler detant sürecini geri götürmek, soğuk savaşa dönmek istiyorlar. Emperyalizmin içinde bulunduğu bulalın hergeçen gün derinleşiyor. Daha ek olarak emperyalist çevreler, detantın nihai olarak kendi aleyhlerine gelişen bir süreç olduğunu hergün daha fazla görüyorlar. Özellikle çıkarları zedelenen silah tekelleri bu çabaların başında yer almalar. Bu yoldaki girişimlere karşı çıkmak, barışı, yumuşanmayı geri döntümez süreçler yapmak, her ilericinin, her yurtseverin, her insanın vazgeçilmez görevidir. Çünkü günümüzde gerçek tehlike, tertonükleer bir savaş tehlikesidir. Bu gerçekten kalkarak, dünya barış düşlerine düşen en önemli görev, politik yürüşü, askersel yürüşüne ile tananlanarak olarak belirlenmiştir.

ASKERSEL YUMUSAMA:

En iyi niyetli sözlerin bile, her an patlanaya hazır bir atom bombasının gölgesinde birşey ifade etmeyeceği açıklıdır. Bu gerçekten yola çıkan Sovyetler Birliği, yıllardır, kimyasal, bakteriyolojik, nükleer silahların yasaklanması, sınırlaması doğrultusunda (çoğu ikili) görüşmeler yürütür ve bazı konularda görüş birliğine varılabilmiştir. Bu görüşmelerin en önemlileri hiç kuşkusuz stratejik silahların sınırlandırılmasının konusunda yürütülen SALT işneleridir.

1969 yılında başlayan SALT I görüşmeleri 1972'de anlaşmanın inzalannası ile sona erdi. Ardında SALT II görüşmeleri başladı. ABD ile Sovyetler Birliği arasında yürütülen bu görüşmeler çok yavaş ilerliyordu. Çünkü emperyalizm hergün daha yeni kitle kırın silahları üretiyor ve bunların da görüşmelerin kapsamına alınmaları gerekiyordu. Örneğin 1975 yılında Cruise ve Persing II füzelerinin yapımı kararlaştırıldı ve Cruise füzelerinin imaline başlandı. 1978 yılında ise nükleer silahların belki de en korkuncu olan "nötron" bombası gündeme geldi. Yalnızca insanları ve diğer canlıları yok edip, eşyalara dokunmadığı için "insancıl bomba" diye adlandırılan bu bombaya karşı, dünya barış güçleri ve bu arada ülkeniz demokrasi ve barış güçlerinin yiğinsal çıkışları gerçekleşti. Sonuç olarak ABD Kongresi, nötron bombasının yapımına izin vermedi. Ama bu tehlike hala gündende bulunmaktadır. Şahinler adıyla anılan ABD militarist çevreleri böylesi girişimlerle, SALT II görüşmelerinin önündeki en büyük engel oldularsa da, sonunda SALT II inzalandı. (1979'da, Carter ve Brejnev arasında parafe edildi.)

SALT II'NIN PARAFE EDİLMESİNDEN SONRAKİ GELİŞMELER:

Sıra anlaşmanın, tarafların yetkili organlarında onaylanmasına gelnişti. Sovyetler Birliği yüksek prezidiumu, anlaşmayı hemen ve cybirligi ile onayladı. Amerikan Kongresi ise farklı bir tutum izledi. İlk önce Küba'da bulunan Sovyet üsleri gündeme geldi. Oysa bu üsler, Sovyet-Küba işbirliği anlaşmaları uyarınca kurulmuştu ve aşağı yukarı 20 yıldır oradaydılar. Ve bu sure içinde gerek personel gerekse araç-gereç sayısı bakımından hiç bir değişikliğe uğramamışlardı. Ardından Sovyetler Birliğinin güney sınırlarında bulunan SS 20 füzeleri gündeme geldi. Oysa bu füzeler yeni bir silah değildir. 1961 yıllarında geliştirilen SS-5'lerin daha yeni bir modelidir. Ayrıca, kısa nenzilli silahlar olup, bulundukları yerlerden Avrupa'ya ulaşmaları da mümkün değildir. İşin diğer bir yönü de söz konusu silahlara karşı, ABD'nin Poseidon ve Polaris adlı silahları daha önceden üretnmiş olmasıdır. (Durum böyle iken, ABD hen SALT II'yi inzalanakta hende Persing ve Cruise füzelerini Avrupa'ya yerleştirmek konusunda hala SS 20'leri öncü sürmektedir.) Ardından ABD Senatosu, 126 milyar dolarlık rekor düzeydeki silahlanna bütçesini kabul etti. Silahlanna bütçesindeki bu artış :

- Çocukların okul yemeklerinden 500 milyon dolar,
- Gençliğe yönelik istihdam hizmetlerinden 800 milyon dolar,
- Sağlık clenanları eritinden 67 milyon dolar,
- Akıl sağlığı merkezlerinden 37 milyon dolar kısıntı yapılması pahasına gerçekleştirilecektir.

Daha sonra, ABD Başkanı, daha önce yapımlarına başlanan Cruise füzelerinin geliştirilmesi, Persing II füzelerinin yapımına başlanması emrinin verdi. Yeni ABD füzeleri adıyla anılan bu silahlar birçok açıdan tehlikeli dirler. Öncelikle SALT II anlaşması ile varolduğu kabul edilen taraflararası askeri güç dengesini ABD lehine bozan bir girişimdir. İkincisi silahlanna yarısında niteliksiz bir gelişmeye neden olacaktır.

Cruise füzeleri, jet notorlu, taşıdığı bilgisayar yardımıyla kendini yönlendiren ve hedefi bulabilme konusunda son derece yetkin silahlardır. Pilotsuz uçak niteliğindeki bu füzeler, engebeleri uyur göstererek, alçaktan uçabilme özelliklerinden dolayı karşın savunma sistemlerinin radarları tarafından saptanamamaktadır. Persing II füzesi, 740 km. nenzilli Persing I in geliştirilmiş bir modelidir. Hareketli bir taşıyıcıya monte edilebilen bu füzeler, değişik hedeflere yönlendirilebilen ve nötron başlığı da taşıyabilen savaş araçları ile donatılmıştır.

Her iki füze de orta nenzilli füzeler olup, SALT kapsamına girmeyektedirler ama, Sovyetler Birliği'nin hemen sınırlarına yerleştirilmek istenmeleri bu silahları stratejik (uzun nenzilli, kıtalararası) silah konumuna yükseltmektedir. Şimdilik NATO üyesi Avrupa ülkelerine yerleştirilmesi düşünülen bu füzelerin bazı parçalarının Türkiye'de depolannası da plan-

lanmaktadır. Bir yandan bu çabalar sürdürülürken, bir yandan da ABD heyetleri Türkiye, Yunanistan ve Portekiz'e ziyaretler yaparak bu ülkelerin emperyalizme bağımlılıklarını pekiştirmeye çalışıyordu. Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönmesi zorlanırken, Türkiye'de yeni kölelik anlaşmaları dayatıldı. NATO'nun ve ABD'nin Türkiye'ye müdahalesine olanak verecek yeni anlaşmalar bağlandı. Her biri bir aton bombası olan üslerin kullanım süreleri uzatıldı.

Geçtiğiniz aylarda, İran ve özellikle Afganistan'da neydana gelen gelişmeler bahane edilerek anti-sovyetizm ve savaş kıskırtıcılığına yeni bir hız kazandırılmıştır. Sov. Birliği'nin, Afganistan Demokratik Devrinin kazanımlarını korunak üzere gerçekleştirdiği enternasyonalist dayanışma, bölgede yeni bir savaş ocağı yakna girişimlerine dayanak yapılmaya çalışılıyor. ABD bu yolda, 100 bin kişilik bir "Yıldırım Tepki" ordusunu kurdu bile.

Oysa SALT II'yi çoskuyla karşılayan Sovyetler Birliği, SALT III görüşmelerine hazır olduğunu bildirmektedir. Persing II ve Cruise füzelerinin Avrupa'ya yerleştirilmesinden vazgeçilmesi halinde, SS 20 füzelerinin sayısında indirin yapılabileceğini açıklamaktadır. Dütün burlara ek olarak, karşılıklı silah ve kuvvet indirini, nükleer silaha ilk olarak başvurulmasına, silahlanna harcanalarında indirin yapılması, giderek NATO ve Varşova Paktlarının karşılıklı feshedilmesi konuya ilişkin Sovyet taleplerinin başlıcalarıdır. Sovyetler Birliği, bu konudaki içtenliğini sözleri ve eylemleri ile kanıtlanmaktadır. Örneğin 1970 yılında %10 oranında olan askeri harcanalarını, 1977 yılında : 7,2 ye indirmiştir. Ayrıca, L.Brejnev'in Den. Alman Cumhuriyetinin 30.kuruluş yıldönümünde yaptığı bir konuşmadada, 20.000 sovyet askerinin ve 1000 tankın, koşulsuz olarak geri çekileceğini açıklaması ve bu işlenin başlaması bu konudaki içtenliğin açık bir kanıtıdır.

DARIŞ SAVAŞIMDA ÜZERİ İZE DÜŞÜN GÖREVLER İÇİLDİR ?

Dütün bu saylıklarınız gösternektedir ki, emperyalizm insanlığın en büyük düşmanıdır. Onun dayattığı militarizm ve silahlanna yarışı insanların geleceğini tehdit etmektedir. Silahlanna yarışı yüzünden bugün dünyayı binlerce kez yok edecek yüce nükleer silah depolannmış durumdadır. Ve kaderiniz, bir avuç sıradan subayın elindedir. Hidrojen ya da aton bombasını hareket ettirecek mekanizmanın düşmesine kazaen de olsa basılması o kadar uzak bir ihtimal değildir. Örneğin geçtiğiniz aylarda, ABD radarları bir cisimin yaklaşımını saptamışlar ve "bir sovyet saldırısı" ile karşılaşıldığı sanilarak, nükleer silahlarla yüklü birçok uçak havalandırmıştır. Durumun sanıldığı gibi olsadığı anlaşılıp uçaklar geri döndürülmüşeceye kadar geçen o kısa sürede insanlık belki de yok olma ile sonuçlanacak bir nükleer savaş tehlikesini atlattıktır. Geçtiğiniz yıllarda buna benzer pek çok olay yaşanmış ama, ABD çevreleri tarafından karabundan gizlenmiştir.

Bu ve benzeri olaylar gösternektedir ki, barışı korumak, silahlanna yarışının önüne geçmek yolunda göstereceğiniz her çaba, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm uğruna verdığınız mücadeleye sıkı sıkıya bağlıdır. Çünkü bir nükleer savaş tehlikesi, bugüne dek verdığınız mücadelenin kazanımları tümüyle yok edebilir. Herseyden korkuncu insanlığı yokedebilir.

DARIŞ SAVAŞIMINDA KAMUOYUNA BÜYÜK GÖREVLER DÜSMİKTEDİR.:

Bugüne dek varılan sonuçlar göstermiştir ki, barışın korunması, silahlanna karşı çıkışması yalnız devletlerin ya da hükünetlerin değil tek tek her insanın sorumluluğunda olan bir konudur. Örneğin DİK'nin 1950'de başlattığı aton silahlarının kullanılmasını protesto eden kampanyasında, ünlü Stockholm Çağrısına 500 milyondan fazla insan imzalarıyla cevap vermiş ve bunun sonucu olarak da Kore'de aton bombarının kullanılması engellenemişti. Yine 1978'de Nötron bombasına karşı yürütülen kampanya hala akıllardadır.

TÜRKİYE'DE DURUM:

Bilindiği gibi ülkeniz emperyalizme ve onun saldırgan askersel örgütü NATO'ya bağımlılığın bedelini ağır ödüyor. Düğün bütçemizde silahlanma ve savunma harcamaları için % 40 oranında bir pay ayrılmaktadır. Düğün Türkiye'nin dış borcu 20 milyar liraya varmaktadır ve bunun büyük bir kısmı silahlanma harcanalarından kaynaklanmaktadır. NATO harcanalarındaki artış bakımından Türkiye birinci sırayı koruyor. Bu birinciliğiniz yanında bir başka konuda daha Avrupa birinciliğiniz vardır : Çocuk Ölümleri. Her gün silahlanma için 1 milyar dolardan fazla harcandığını ve silah yapımına üç dakikada harcanan parayla, dünyada asılanamadığı için hastaliktan ölen 5 milyon çocuğun kurtarılabilceğini bilmek, fögsünde insan yüreği taşıyan herkesi kuşkusuz öfkeye boğmaktadır.

Düğün ülkenizde silahlanmaya ayrılan fonlar, sağlık, eğitim, beslenme, konut, vb. türden acil gereksinimlerimize ayrılabilcek fonlardan çalınmaktadır. Silahlanma yarısı, ekonomik, toplumsal gelişmenizin önündeki en büyük engeldir.

Son olarak Persing II ve Cruise füzelerinin NATO üyesi ülkelere 5 milyar dolar daha yük getireceği hesaplanmaktadır. Bunun bir kısmının da Türkiye'ye düşeceği açıkta.

Silahlanma yarışına karşı çıkmak ve yarışana sürecini geri dönülmey bir süreç haline getirmek yolunda, önümüzde duran görevleri söylece özetleyebiliriz:

- NATO'dan derhal çıkışması,
- İasta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerle imzalanmış olan ikili kölilik anlaşmalarının feshedilmesi,
- Persing II ve Cruise füzelerinin (Yeni ABD Füzelerinin) Avrupa'ya ve ülkemize yerleştirilmesine karşı çıkışması,
- Silahlanma harcamalarında kısıntı yapılarak, buradan kazanılacak fonların halkımızın temel gereksinimleri için kullanılmasının sağlanması,
- Son olarak, Milli Güvenlik Yönetmeliği ile gerçekleştirilmek istenen eğitimin militaristleştirilmesi girişimlerine karşı çıkışması uğruna savaşım vermek.

TÜSTAV